

"Η εποχή των παγετώνων", προσδιορίζει επιστημονικά μία περίοδος στην γεωλογική εξέλιξη της Γης όπου υπάρχει μια ".. μακροπρόθεσμη μείωση της θερμοκρασίας της Γης, προκαλώντας την επέκταση των ηπειρωτικών στρωμάτων πάγου, των πολικών στρωμάτων πάγου και των αλπικών παγετώνων.." (μετ. από τ'αγγλικά) (σελ. 1 - en.wikipedia.org/wiki/Ice_age).

Στο παρελθόν της Γης, υπήρξαν τέσσερις "σημαντικές εποχές παγετώνων", και εκτός από αυτές, η επιστήμη μας λέει πως στην Γη δεν υπήρχε ίχνος πάγων, ακόμα και σε περιοχές υψηλού "γεωγραφικού πλάτους", όπως στους Πόλους (σελ. 3. en.wikipedia.org/wiki/Ice_age). Η Γη σήμερα βρίσκεται σε "εποχή παγετώνων" που ξεκίνησε πριν 2.5 εκατομμύρια χρόνια. Μια "εποχή παγετώνων" διαχωρίζεται σε χρονικούς "κύκλους", όπου τα στρώματα πάγου επεκτείνονται (από τους Πόλους προς χαμηλότερα γεωγραφικά πλάτη) λόγω της σταδιακής μείωσης της θερμοκρασίας της Γης, ενώ στον επόμενο χρονικό κύκλο, τα στρώματα πάγου υποχωρούν προς τους Πόλους, με την σταδιακή αύξηση της θερμοκρασίας. Ο συνδυασμός αυτών των κύκλων έχει χρονική διάρκεια 100,000 χρόνων. Ο κύκλος της επέκτασης των πάγων ονομάζεται "παγετώδης περίοδος" (glacial period) και διαρκεί περίπου 60,000 χρόνια, ενώ ο κύκλος της υποχώρησης των πάγων, και που ονομάζεται "ενδιάμεση παγετώδης περίοδος" (interglacial period), διαρκεί περίπου 40,000 χρόνια. Το ανώτερο σημείο (χαμηλότερη θερμοκρασία της Γης) της τελευταίας "παγετώδης περιόδου" (και η αρχή της "ενδιάμεσης παγετώδης περιόδου" που σήμερα διανύομαι) συνέβηκε πριν περίπου 10,000 χρόνια (σελ. 1. en.wikipedia.org/wiki/Ice_age).

Αυτά τα επιστημονικά δεδομένα σχετικά με "την εποχή των παγετώνων" είναι για μας κρίσιμα, αν θέλουμε να δώσουμε ακριβείς εξηγήσεις για το τι συνέβηκε με τον Άνθρωπο "Neanderthal" όταν άρχισε να μοιράζεται τον ίδιο "ζωτικό χώρο" με ένα άλλο "ανθρώπινο είδος", τον Άνθρωπο "Cro-Magnon", πριν 45,000 χρόνια-ξεκινώντας από την Κεντρική και Δυτική Ευρώπη. Επίσης είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε πόσο καθοριστική είναι η επίδραση των γεωλογικών και κλιματολογικών αλλαγών στην "ανθρώπινη εξέλιξη". Σίγουρα δεν είναι τυχαίο γεγονός όταν με το τέλος της "παγετώδης περιόδου" πριν 10, 000 χρόνια, παρατηρούμε τα πρώτα σημάδια "οργανωμένων ανθρώπινων κοινωνιών" και φυσικά τα πρώτα ίχνη του "σύγχρονου ανθρώπινου πολιτισμού". Αυτό ξεκίνησε στην Μέση Ανατολή, και πιο συγκεκριμένα στις περιοχές που βρέχονται από τους ποταμούς Τίγρη και Ευφράτη. Είναι τότε που οι άνθρωποι βλέπουν για πρώτη φορά τον

εαυτό τους σαν "ζωντανές οντότητες" που βρίσκονται "εκτός φύσης" ή "υπεράνω της φύσης" (ανθρωποκεντρικός)*, εφόσον έχουν κατορθώσει να χειρίζονται (άρδευση), να ελέγχουν (κατοικίες) και να εκμεταλλεύονται (γεωργία, κτηνοτροφία, ανθρώπινο και ζωικό εργατικό δυναμικό) παράγοντες της φύσης με σκοπό να εξασφαλίσουν και να διασφαλίσουν την μακροπρόθεσμη επιβίωσή τους, ακόμη και την αθανασία τους (πολύπλοκες ταφικές κατασκευές). Από την απαρχή μιας "οργανωμένης ανθρώπινης κοινωνίας" και ενός "σύγχρονου ανθρώπινου πολιτισμού", το "ανθρώπινο είδος" προσπάθησε να κάνει "υπέρβαση" των λεπτών "ελέγχων" και "ισορροπιών" της φύσης, της οποίας η "οικουμενική τάξη" λειτουργώντας "χαοτικά" αλλά και "αρμονικά" (η κίνηση των ατόμων της ύλης), αγκάλιαζε όλο το μωσαικό του "γαλάζιου μας πλανήτη", το ζωντανό και το μη-ζωντανό, το υλικό και το μη-υλικό, το υλιστικό και το πνευματικό. Οι "πολιτισμένοι άνθρωποι" θα μπορούσαν να εξελιχθούν φυσιολογικά και δημιουργικά όπως οι "πρόγονοί τους", οι "Cro-Magnon" και οι "Homo-Sapiens"-δηλαδή να σεβαστούν, να κατανοήσουν και να συνεργαστούν με την φύση και με της "ισορροπίες" της ζωής γενικότερα. Αυτοί όμως "επέλεξαν" να κάνουν "την υπέρβαση" και να "παραβιάσουν" αυτήν την "οικουμενική τάξη", και από εκείνη την στιγμή ήταν σίγουρο πως το "παιχνίδι" δεν θα είχε "αίσιο τέλος"! Οι "ανθρώπινες ζωές μας" και η "ανθρώπινη ύπαρξη" έγιναν "αφύσικες".

Διαθέτουμε τις επιστημονικές πληροφορίες πως ο Άνθρωπος "Cro-Magnon" άρχισε να μεταναστεύει στην Ευρώπη πριν περίπου 45,000 χρόνια, εξαπλώνοντας σε όλους τους "ζωτικούς χώρους" των Neanderthal. Εκείνη την εποχή, η Γη και η Ευρώπη βρισκόντουσαν σε μια "παγετώδη περίοδο" που κορυφώθηκε πριν 20,000 χρόνια, όπως έχουμε ήδη αναφέρει. Αυτό σημαίνει πως το μεγαλύτερο μέρος της Βόρειας και Κεντρικής Ευρώπης ήταν σκεπασμένο με παγετώνες και με στρώματα πάγου. Υπήρχε μια σημαντική μείωση της θερμοκρασίας της ατμόσφαιρας, και όπως τα στρώματα πάγων αυξήθηκαν και επεκτάθηκαν, παράλληλα μειώθηκαν σε μεγάλο βαθμό τα δάση, και γενικά η χλωρίδα και η πανίδα αυτών των περιοχών. ". Την τελευταία "Εποχή των Παγετώνων" (παγετώδης περίοδος), η Ευρώπη μεταλλάχθηκε σε μια στέπα, δηλαδή σε μια έκταση με αραιή βλάστηση (από θάμνους) και ημιάνυδρη γη.. " (μετ. από τ'αγγλικά) (σελ. 4. en.wikipedia.org/wiki/Neanderthal).

Επίσης γνωρίζουμε ότι ο Άνθρωπος "Neanderthal" διέθετε συγκεκριμένες ιδιότητες που δεν φαίνεται ν' άλλαξαν σημαντικά μέσα σε 200,000 χρόνια. Αυτό υπογραμμίζει το απλό γεγονός πως ο Άνθρωπος "Neanderthal", δεν εξελίχθηκε φυσιολογικά, βελτιώνοντας και εκλεπτύζοντας τις "ανθρώπινες δυνατότητες" και τις "ανθρώπινες ικανότητες", δηλαδή αυτά τα "ανθρώπινα χαρακτηριστικά" που ο Άνθρωπος "Cro-Magnon" τα χρησιμοποίησε τόσο αποτελεσματικά. Στο σχήμα ζωής του Neanderthal, υπήρχε μια βαθιά εμπεδωμένη μονοδιάστατη φύση που δείχνει ότι όχι μόνο δεν έβαλε σε λειτουργία την "φαντασία" του και φυσικά μια διαδικασία "διαλεκτικής σκέψης" (αποκλείοντας την λιγότερο αποτελεσματική επιλογή), αλλά του αφαίρεσε επίσης την ιδιότητα να διακρίνει την αναποτελεσματικότητα της "ολιστικής"*** ποιότητας ζωής του, δηλαδή την ζωή σε όλα της

τα επίπεδα. Αν αναζητούσαμε ένα σύγχρονο παράδειγμα αυτής της ανικανότητας αντίληψης του Neanderthal, θα μπορούσαμε να διαλέξουμε ένα "πετυχημένο" επιχειρηματία ή διευθυντικό στέλεχος, που αν και κατάφερε να πραγματοποιήσει το "όνειρό του" για χρήμα και κοινωνικό κύρος (που είναι στόχοι μονοδιάστατοι από την φύση τους), δεν διαθέτει προσωπική ζωή, ελεύθερο χρόνο, αληθινή συναισθηματική επαφή και υγεία (υπέρταση, κατάθλιψη, παχυσαρκία, ψυχοσωματικά νοσήματα, κλπ.). Αυτή η μονοδιάστατη φύση του Neanderthal επηρέασε κάθε άποψη της ζωής του και ιδιαίτερα την κοινωνική του συμπεριφορά, το κρίσιμο στοιχείο για την "φυσική του εξόντωση".

Για παράδειγμα, οι Neanderthal δεν περιπλανιόντουσαν ή μεταναστεύανε, και παρέμεναν (μέσα σε σπηλιές) κοντά σε μια σταθερή πηγή τροφής (σελ. 1. www.helium.com/items/1256887-neanderthal). Η βασική

τροφή των Neanderthal ήταν το κρέας (όπως σήμερα στις χώρες της Δύσης), ειδικά το κρέας μεγάλων θηραμάτων όπως είναι ο τάρανδος, ο βούβαλος, το κόκκινο ελάφι, το άγριο άλογο και η αντιλόπη, ενώ υπήρχαν φορές που κυνηγούσαν και τρώγαν τα μαμούθ και τους τριχωτούς ρινόκερους (σελ. 2.

www.localhistories.org/neanderthal

). Παράλληλα, οι Neanderthal ανταγωνίζονταν γι' αυτήν την πηγή κρέατος με άλλα ισχυρά αρπακτικά ζώα όπως ήταν "το λιοντάρι των σπηλαίων" και "η αρκούδα των σπηλαίων" (σελ. 2.

www.essays.cc/free_essays/f4/rsk197.shtml

). Με μια έλλειψη "φαντασίας", "διαλεκτικής σκέψης" και "πρωτοβουλίας" (που θα απέριπταν καθημερινά σταθμά και συνήθειες), οι Neanderthal μετά από 200,000 χρόνια είχαν καταφέρει να τελειοποιήσουν ένα απλό ακόντιο με περιορισμένο βεληνεκές, αφού ήταν ανίκανοι να πάνε στο "επόμενο απλό βήμα" και να δημιουργήσουν ένα ακόντιο που εκτοξεύεται. Χρησιμοποιούσαν τα ακόντιά τους για να καρφώσουν τα θηράματά τους ή τα εχθρικά αρπακτικά, παραμονεύοντας (πίσω από δένδρα), και στην συνέχεια πλησιάζοντάς τα και "έξ επαφής" τραυματίζοντάς τα. Αυτή η τεχνική ήταν μια πολύ επικίνδυνη και ριψοκίνδυνη διαδικασία, πρώτα απ' όλα γιατί οι Neanderthal κυνηγούσαν αποκλειστικά μεγάλα θηράματα και δεύτερο γιατί έπρεπε να υπάρχει άμεση σωματική επαφή για να σκοτώσουν το θήραμά τους.

Την στιγμή που τα δάση μετατράπηκαν σε άγονες πεδιάδες (παγετώδης περίοδος), αυτό όχι μόνο προκάλεσε τη ραγδαία μείωση των μεγάλων θηραμάτων (που οι Neanderthal κυνηγούσαν για 200,000 χρόνια), αλλά και οι ίδιοι βρέθηκαν έκθετοι σε θανάσιμους κινδύνους, εφόσον δεν υπήρχε πλέον η κάλυψη των δένδρων για να παραμονεύουν τα θηράματά τους ή τα άλλα εχθρικά αρπακτικά. Ήταν υποχρεωμένοι να κυνηγούν στην ανοιχτή ύπαιθρο δίχως καμία προστασία. Κάτι άλλο που θα πρέπει να αναφέρουμε σχετικά με αυτή την εξέλιξη στην καθημερινή επιβίωση των Neanderthal, είναι το γεγονός ότι λόγω της ανατομικής τους διάπλασης, δηλαδή ότι ήταν ογκώδης σε μύς και με κοντά πόδια, δυσκολευόντουσαν και κουραζόντουσαν εύκολα, τρέχοντας πίσω από την λεία τους. Κατανάλωναν πολιτισμική ενέργεια κάτω από "πολύ χαμηλές θερμοκρασίες" (σελ. 4. en.wikipedia

dia.org/wiki/Neanderthal

).

Εδώ θα ήθελα να ξαναεπισημάνω το "φαινόμενο" ότι ο Άνθρωπος "Neanderthal" ήταν ένα ανθρώπινο όν "στατικό", δηλαδή βίωνε την ζωή του σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία (σπηλιά), δίπλα σε μια μόνιμη πηγή τροφής. Ποιές ήταν οι επιπτώσεις και οι παρενέργειες αυτής της "μονοδιάστατης" αντιμετώπισης του Neanderthal σχετικά με την "επιβίωσή του" και την "εξέλιξή του"; Ένα πολύ κρίσιμο στοιχείο ήταν η απουσία "επικοινωνίας" μεταξύ των διαφόρων ομάδων των Neanderthal, κάτι που πρώτα απ' όλα σήμαινε πως οι "δεξιότητες" της προφορικής γλώσσας δεν τελειοποιήθηκαν, ενώ επίσης "έθεσε φραγμό" στην ανταλλαγή ιδεών και χρήσιμων πληροφοριών, όπως λόγου χάρη την εφεύρεση ενός πρακτικού εργαλείου. Ανθρωπολόγοι έχουν ανακαλύψει σε δύο γειτονικά φυσικά καταλύματα (σπηλιές) των Neanderthal που απήχαν μερικά χιλιόμετρα το ένα από το άλλο, πως υπήρχαν βασικές διαφορές στα πλαίσια της "τεχνογνωσίας". Για παράδειγμα, στο πρώτο φυσικό κατάλυμα χρησιμοποιούσαν ένα βασικό εργαλείο (για την καθημερινή επιβίωση) όπως είναι το αγκίστρι για το ψάρεμα, ενώ το δεύτερο κατάλυμα δεν το διέθετε αυτό (σελ. 1. www.helium.com/items/1256887-neanderthal). Η απόλυτη "απαξίωση" των Neanderthal στο να έχουν μια άμεση, ανοιχτή και εποικοδομητική επικοινωνία με τους "ομοειδείς" γείτονές τους, είναι μια πρώτη ένδειξη πως ο Neanderthal δεν είχε την ανάγκη (έτσι νόμιζε) ή το πραγματικό ενδιαφέρον για τους "ομοειδείς" συνανθρώπους του - δεν υπήρχαν αυτά τα "βαθιά εσωτερικά συναισθήματα" του "αλτρουισμού" και του "ενσυναισθήματος" και ένα "ολοκληρωτικό όραμα" για την επιβίωση, πρόνοια και εξέλιξη του "ανθρώπινου είδους του"! Αυτή είναι ακριβώς και η αιτία που μετά από 200,000 χρόνια "εξέλιξής του", ο Άνθρωπος "Neanderthal" δεν είχε καταφέρει να εφεύρει ένα όπλο που να εκτοξεύεται (αποτελεσματικότητα και ασφάλεια), και εξαρτιόταν από ένα ακόντιο όπου χρειαζόταν άμεση σωματική επαφή με το θήραμα. Δίχως αυτή την βαθιά αίσθηση της "κοινής πρόνοιας" μέσα από μια ανταλλαγή "ιδεών" και "συναισθημάτων", δεν μπορούσε να υπάρξει ένα "ολιστικό όραμα" του ανθρώπινου βίου τους μέσα στα πλαίσια "χώρου" και "χρόνου". Σαν συνέπεια, η ανθρώπινη ιδιότητα της "φαντασίας" ήταν άχρηστη και μη-συμβατή με την καθημερινή τους ζωή και με τις "περιορισμένες αξιώσεις" τους. Αυτή η έλλειψη "κινητικότητας", "επικοινωνίας" και "φαντασίας" αποδείχθηκε καταστροφική όταν τα δάση εξαφανίστηκαν και η βασική τους πηγή τροφής, δηλαδή τα μεγάλα θηράματα, μειώθηκε δραστικά την στιγμή που αυτά τα ζώα μετανάστευσαν σε πιο ζεστά μέρη όπου υπήρχε περισσότερη βλάστηση. Ήταν καταστροφική αυτή η έλλειψη "ανθρώπινων ικανοτήτων" γιατί απλά θα μπορούσαν να είχαν μεταναστεύσει με τα διάφορα θηράματα, αλλά για να προκύψει αυτό έπρεπε να κατανοήσουν την "μη-αποτελεσματικότητα" του μονολιθικού τύπου επιβίωσής τους. Αυτού του είδους "ανθρώπινης κατανόησης" προϋποθέτει "ουσιαστική επικοινωνία" μεταξύ των ανθρώπων, "πρωτοβουλίες" για ν' αλλάξουν τα καθιερωμένα σχήματα της καθημερινής ζωής και να χρησιμοποιήσουν την "φαντασία" σου και μια "ολιστική αντίληψη της ζωής" για να μπορέσεις να δημιουργήσεις νέους τρόπους επιβίωσης - νέες αρχές και νέους τύπους συμπεριφοράς που θ' αντιμετωπίσουν πιο αποτελεσματικά τις νέες σκληρές συνθήκες μιας "παγετώδης περιόδου" πάνω στην Γη.

Οι Neanderthal πρακτικά δεν άλλαξαν τις καθημερινές τους συνήθειες ή εξελίχθηκαν ουσιαστικά, και ποιές ήταν οι πραγματικές συνέπειες; Έχουμε ήδη αναφέρει πως δίχως την κάλυψη των δένδρων των δασών, οι Neanderthal με τα πρωτόγονα και όχι και τόσο αποτελεσματικά τους όπλα έπρεπε να τρέχουν πίσω από τα θηράματά τους σε μια γυμνή ύπαιθρο, και οι πιθανότητες να χάσουν την ζωή τους ήταν τεράστιες-υπολογίζοντας επίσης το στοιχείο ότι αυτό το "ανθρώπινο είδος" είχε δυσκολία να κινηθεί γρήγορα λόγω της ανατομικής του διάπλασης(βαρύς και μυώδης, με κοντά πόδια). Η ενέργεια που έπρεπε να ξοδέψει ο Neanderthal ήταν υπερβολική, και πολλές φορές μοιραία. Το γεγονός ότι οι Neanderthal εξαρτιώντουσαν σε μεγάλο βαθμό από το κρέας σαν την βασική τους πηγή τροφής, σήμαινε πως με μια ραγδαία μείωση των μεγάλων θηραμάτων, μόνο οι πολύ ισχυροί αρσενικοί κυνηγοί θα μπορούσαν να παραμείνουν υγιείς και δυνατοί, την στιγμή που είχαν την συνήθεια ".. ν' απολαμβάνουν οι ίδιοι την λεία τους, απομονώνοντας τους εαυτούς τους από τις γυναίκες, εκτός σε περιπτώσεις ζευγαρώματος. Οι ενήλικες αρσενικοί άφηναν τις γυναίκες και τα παιδιά να καλύψουν μόνοι τους τις προσωπικές τους τροφικές ανάγκες.. "(μετ. από τ'αγγλικά)(σελ. 1. serendip.brynmawr.edu/sci_cult). Η τελευταία αυτή κρίσημη πληροφορία από ανθρωπολόγους αποδεικνύει τέλεια την έλλειψη "αλτρουισμού" και "ενσυναισθήματος", όπως και μια άγνοια για "άμεση" και "βασική ανθρώπινη επικοινωνία". Σαν συνέπεια, οι γυναίκες και τα παιδιά "φυτοζωούσαν", και σε μόνιμη βάση κινδύνευαν από ασιτία και αρώστιες. Μακροπρόθεσμα, αυτή η "αφύσικη κατάσταση" αποδυνάμωσε τους Neanderthal σαν "ανθρώπινο είδος", την στιγμή που γνωρίζουμε πως μόνο δυνατές και υγιείς γυναίκες μπορούν "να φέρουν στον κόσμο" δυνατά και υγιή παιδιά, που στην συνέχεια θα εξελιχθούν σε υγιείς ενήλικες. Από τα στοιχεία που έχουν ανακαλύψει οι ανθρωπολόγοι, εξετάζοντας σκελετούς των Neanderthal, υπάρχουν ενδείξεις ότι το ανώτερο όριο ζωής τους ήταν περίπου τα 40 χρόνια (σελ. 2.

www.essays.cc/free_essays/f4/rsk197.shtml

). Επίσης έχουμε ήδη αναφέρει στο πρώτο μέρος του άρθρου μας (Μέρος Α'), πως έχουν βρεθεί σκελετοί των Neanderthal που αντιπροσωπεύουν ηλικιακά από βρέφοι μέχρι και νέους ενήλικες, που δείχνουν από την ποιότητα των δοντιών τους, πως η ανάπτυξη των δοντιών τους είχε καθυστερήσει ή και σταματήσει λόγω ασθενειών ή και υποσιτισμού(σελ. 1.

www.abc.net.au/science/articles/2006

). Ταυτόχρονα, υπάρχουν ενδείξεις για κανιβαλισμό, πρώτα απ' όλα επειδή έχουν βρεθεί σε φυσικά τους καταλύματα(σπηλιές) ανθρώπινα υπολείμματα, ενώ δεν υπήρχαν υπολείμματα ζώων. Παράλληλα, βρέθηκαν σκελετοί νέων ατόμων που παρουσίαζαν σημάδια που σχετίζονται με "κρεουργήματα", όπως με τα ζώα που σφάζουμε για τροφή(σελ. 1.

www.abc.net.au/science/articles/2006

).

Λοιπόν, ενώ ο Άνθρωπος "Neanderthal" δυσανασχετούσε με το φυσικό του περιβάλλον και με την προσωπική του "άγνοια" για τον "αναπολετεσματικό" τρόπο επιβίωσής του, εμφανίστηκε στο προσκήνιο ένα πιο "αποτελεσματικό" ανθρώπινο είδος, ο Άνθρωπος "Cro-Magnon". Ήταν ο νέος τύπος "ανθρώπινου είδους", ενός ανθρώπου που "ήθελε" και

"μπορούσε" να χρησιμοποιήσει όλες εκείνες τις "ανθρώπινες ιδιότητες" που τον διαχώριζαν από τα υπόλοιπα ζώα. Ήταν ένα "ανθρώπινο είδος" με "αισθήματα" και "συναίσθημα" (αλτρουισμός, ενσυναίσθημα) για τον "ομοειδή" συνάνθρωπό του, φροντίζοντας για την πρόνοιά του και την ποιότητα ζωής του. Ήταν ένα "ανθρώπινο είδος" σε κίνηση(κινητικότητα), που προσπαθούσε ν' ανακαλύψει τα μέρη, τα μέσα και τις διαδικασίες για να ζήσει μια καλύτερη ζωή. Αυτή η "κινητικότητα" δημιούργησε τις κατάλληλες συγκυρίες για την ανταλλαγή ιδεών και αγαθών (επικοινωνία), προκαλώντας την έναρξη μιας "διαλεκτικής διαδικασίας σκέψης" που επηρέασε κάθε διάσταση της καθημερινής του ζωής, από την τελειοποίηση της ανθρώπινης γλώσσας μέχρι την τελειοποίηση εργαλείων και όπλων. Οι ιδιότητες της "κινητικότητας" και "επικοινωνίας" επίσης δημιούργησαν τα κίνητρα για ένα "κοινό στόχο" και "κοινό σκοπό" που άγγιζαν "όλους ανεξαιρέτως", όχι μόνο "βραχυπρόθεσμα"(επιβίωση), αλλά και "μακροπρόθεσμα" (όραμα). Το όραμα των "οικουμενικών στόχων" βελτίωσε την ιδιότητα της "ανθρώπινης φαντασίας" που επέτρεψε σ' αυτό το "νέο ανθρώπινο είδος" να τοποθετήσει νοητικά την ύπαρξή του, όχι μόνο στα πλαίσια του "χώρου" και "χρόνου", αλλά και στα πλαίσια μιας "ανθρώπινης αισθητικής". Τώρα πλέον, τα "ανθρώπινα καλλιτεχνικά δημιουργήματα" θα εναρμονιζόντουσαν με την φύση(πολύχρωμες και πολυσύνθετες ζωγραφιές των σπηλαίων), ο φυσικός κύκλος της ζωής και ο θάνατος θα μεταφραζόντουσαν μέσα από την μεταφυσική(σαμανισμός)***, και η χαρά για την ζωή θα εκφραζόταν μέσα από την μουσική(μουσικά όργανα). Με όλες αυτές τις "ανθρώπινες ιδιότητες" ενεργοποιημένες και σε εγρήγορση, ο Άνθρωπος "Cro-Magnon" δεν είχε ανάγκη να εξοντώσει τον Άνθρωπο "Neanderthal" "κυριολεκτικά" και "άμεσα"- η "αποτελεσματικότητα" και η "ποιότητα" ζωής του, έκαναν την "φυσική ύπαρξη" του Ανθρώπου "Neanderthal" "άκυρη" μέσα στα πλαίσια των "ελέγχων" και των "ισορροπιών" της φύσης.

Στο επόμενο μέρος του άρθρου, θα εξετάσουμε το "εξαιρετικό" σχετικά με την ποιότητα ζωής του Ανθρώπου "Cro-Magnon" που "έθεσε εκτός" τον Άνθρωπο "Neanderthal" μέσα από μια "φυσική" ή "οικουμενική τάξη πραγμάτων"-μια "φυσική κατάσταση" που το "ανθρώπινο είδος" σήμερα το πλησιάζει ολοταχώς, και ας "κάνει την πάπια"!!!

*ανθρωποκεντρικός-που υποστηρίζει ότι ο άνθρωπος αποτελεί το κέντρο και τον τελικό σκοπό του σύμπαντος.

**ολιστικό- που προσπαθεί να δώσει ένα όσο το δυνατό ευρύτερο πλαίσιο για την ερμηνεία καταστάσεων και πραγμάτων.

***σαμανισμός-το σύνολο των δοξασιών και των θρησκευτικών πεποιθήσεων φυλών της Βόρειας Ευρώπης και της Σιβηρίας, που βασιζονταν στην πίστη, στην μαγεία και στην δυνατότητα επικοινωνίας με τον κόσμο των πνευμάτων.